

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, și de avocatul Dmitrii Gubceac, în numele inculpatului

*Ciurac Ion Xxx, născut la
xx xxxxxxxxxxx xxx, originar și locuitor al or. Xxxxxx,
str. X. Xxxxxx xx, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 18.02.2016 - 21.07.2016,
instanța de apel: 11.08.2016 - 09.11.2016,
instanța de recurs: 05.01.2017 - 22.02.2017.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 21 iulie 2016, Ciurac Ion a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții sau exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat, pentru un termen de probațiune de 5 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Ciurac Ion *se învinuiește* că la 29 iulie 2015, în timpul petrecerii percheziției autorizate la domiciliul lui, din str. N. Gribov 16, or. Edineț, au fost depistate: două pachete improvizate din hârtie în

care se afla masă vegetală uscată de culoare cafenie deschisă asemănătoare cu planta de mac; un pachet improvizat din hârtie în care se află semințe uscate de mac; un pachet improvizat din hârtie în care se află masă vegetală uscată de culoare cafenie închisă asemănătoare cu planta de cânepă; o porțiune dintr-o pastilă de origine necunoscută, de culoare albă; o cutie în care se află 8 seringi folosite cu volumul de 1 ml și o seringă folosită cu volumul de 2 ml; 3 sticle din masă plastică cu capacitatea de 1,5 litri în care se află un lichid de culoare închisă de origine necunoscută; o sticlă din masă plastică cu capacitatea de 2 litri în care se află un lichid de culoare închisă de origine necunoscută; o sticlă din masă plastică cu capacitatea de 1 litru în care se află un lichid de culoare închisă de origine necunoscută; o sticlă din masă plastică cu capacitatea de 1 litru în care se află o masă vegetală de culoare cafeniu-deschisă, asemănătoare cu planta de mac mărunțită aflându-se într-un lichid de origine necunoscută; 13 pachete din polietilenă în care se află masă vegetală mărunțită și uscată de culoare cafeniu-deschisă, asemănătoare cu planta de mac; un pachet din polietilenă în care se află mai multe frotiuri din tifon folosite, cu un miros specific; un pachet din polietilenă în care se află trei bucăți din materie de diferite culori cu un miros specific; trei farfurii de diferite dimensiuni interiorul cărora este de culoare închisă, cu un miros specific și 104 plante uscate cu rădăcină, tulpină și frunze asemănătoare cu planta de mac, care ulterior au fost împachetate, sigilate cu amprenta ștampilei IP Edineț și ridicate de la fața locului.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică, nr. 7396 din 07.09.2015, masele vegetale din pachetele nr. 5-7, nr. 9, nr. 12-13, nr. 18-28 (obiectele examinării nr. 8 - nr. 10, 12, 14, 15, 36-46), prezentate la examinare, care au fost ridicate la data de 29.07.2015 în timpul percheziției efectuate gospodăriei cet. Ciumac Ion, reprezintă, paie de mac, care conțin alcaloizi activi ai opiului (morfină, codeină), care se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea substanței narcotice - paiului de mac alcătuiește 5395,78 grame (612 gr + 196 gr + 278 gr + 134 gr + 3.81 gr + 3.97 gr + 385 gr + 394 gr + 403 gr + 556 gr + 792 gr + 48 gr + 94 gr + 319 gr + 427 gr + 424 gr + 326 gr). Plantele prezentate la examinare, în număr de 104 din pachetul nr. 29 (obiectul examinării nr. 47), ridicate din același loc reprezintă planta de mac care conține alcaloizi activi ai opiului (morfină, codeină) și care se atribuie la substanțe narcotice. Masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, din pachetul nr. 11 (obiectul examinării nr. 13), depistată și ridicată în aceleași circumstanțe și prezentată la examinare, este marijuana, care face parte din categoria substanțelor narcotice, cantitatea de substanță narcotică (marijuana uscată) constituie 0,91 grame. Semințele prezentate în pachetul nr. 10, reprezintă semințe coapte de plante de mac, care nu conțin componenți narcotici, de aceea nu se atribuie la substanțe narcotice. În pachetul nr. 15 extractele fragmentelor de tifon și pachetul nr. 17 stofa - obiectele examinării nr. 24-33, nr. 34-35, au fost depistate urme de alcaloizi. În lichidele din pachetele nr. 1-4, nr. 8, nr. 14, obiectelor examinării nr 1-7, 11, 16-23, nu au fost depistate substanțe narcotice.

Astfel, inculpatul se învinuiește de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, după indicii - circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, adică, prepararea prelucrarea, păstrarea și distribuirea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut parțial vina și a declarat că toate lucrurile ridicate îi aparțin. Întrebuințează substanțe narcotice de peste 10 ani. Folosea substanțe narcotice pe care le prepara personal, preponderent din plantele de mac, uneori folosea și marijuana. Cantitate de substanță narcotică, depistată de colaboratorii poliției la domiciliul său, o păstra pentru propriul consum, acumulând-o într-o perioadă de aproximativ 2 ani, le depozitase în diferite locuri ale gospodăriei, de unele și uitase.

Totodată, acuzarea și-a întemeiat învinuirea adusă inculpatului pe declarațiile martorului audiat în condiții speciale în ordinea art. 110 Cod de procedură penală.

Încheierea judecătorului de instrucție din 06 ianuarie 2015, privind dispunerea audierii martorului în condiții speciale în baza art. 110 Cod de procedură penală, a fost motivată prin necesitatea evitării pericolului de vătămare a integrității corporale, libertății și vieții martorului ce urmează a depune depoziții împotriva persoanei învinuite de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave.

Acest martor a declarat că ar fi fost cunoscut cu inculpatul de mult timp, iar în perioada anilor 2014-2015 ar fi procurat de la ultimul substanțe narcotice – marijuana. Astfel, ultimul s-a oferit să-i vândă substanțe narcotice, marijuana, contra sumei de 150 lei. I-a adus un pachetel de hârtie în interiorul căruia se afla marijuana. Ulterior, a mai procurat marijuana de la inculpat. A fost chiar și acasă la inculpat, unde împreună cu un alt bărbat în vârstă de aproximativ 40 ani, au întrebuințat substanțe narcotice. A mai adăugat că o altă persoană, care permanent se află în preajma inculpatului, procura de la el substanțe narcotice. Inculpatul i-a interzis să divulge cuiva că vinde substanțe narcotice, amenințându-l cu răfuiala.

Potrivit pct. 4 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 2 din 26.12.2011, cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și a precursorilor, prin distribuire de substanțe narcotice se subînțelege activitatea orientată spre împărțirea, repartizarea acestora în mai multe locuri sau mai multor persoane, care urmează, la rândul lor, să le înstrăineze efectiv.

În speța *Mitkus vs Letonia* (hotărârea din 02.10.2012, definitivă la 02.01.2013) Curtea Europeană a specificat cu titlu de principiu general aplicabil drepturilor acuzatului, că conform art. 6 parag. 3 lit. „d”, acesta beneficiază înainte de condamnare de dreptul de a face cunoștință cu totalitatea probelor existente împotriva sa în cadrul unei ședințe publice, în prezența lui, pentru a-i permite valorificarea dreptului la contra argumentare. Acest principiu general include două exigențe și anume: 1) așa numita regulă decisivă, care prevede că dreptul acuzatului la un proces echitabil poate fi încălcat dacă condamnarea se bazează exclusiv pe depozițiile unei persoane care nu a fost audiată nemijlocit de acuzat, fie

la faza anchetei, fie la cea judiciară; 2) dreptul acuzatului poate fi încălcat dacă nu se demonstrează existența unui motiv convingător de a nu supune martorul absent audierii de către acuzat sau reprezentantul acestuia.

Potrivit art. 110 alin. (8) Cod de procedură penală, declarațiile martorului audiat în condiții speciale, pot fi utilizate ca mijloc de probă numai în măsura în care ele sunt confirmate de alte probe.

Astfel, contrar acestor exigențe, care prevede expres necesitatea confirmării declarațiilor martorului audiat în condiții speciale cu alte mijloace de probe, organul de urmărire penală, la înaintarea învinuirii inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, a probat scopul de înstrăinare reținut în acțiunile ultimului, doar prin declarațiile martorului audiat în condiții speciale, acestea nefiind confirmate și susținute prin niciun alt mijloc de probă.

Însuși cantitatea mare de substanță narcotică - paiele de mac depistate la domiciliul inculpatului în proporții deosebit de mari, în situația dată nu poate justifica și dovedi scopul de înstrăinare, or din probele cercetate s-a constatat că inculpatul suferă de narcomanie opiacee de o perioadă îndelungată, iar paiul de mac conține componentul narcotic întrebuițat de inculpat.

Art. 110 Cod de procedură penală, prevede expres necesitatea înregistrării procesului de audiere a martorului în condiții speciale prin mijloace tehnice video, urmând a fi consemnate integral într-un proces-verbal întocmit în conformitate cu prevederile art. 260 și 261 Cod de procedură penală.

Însă, în materialele cauzei lipsește confirmarea respectării cerințelor sus-menționate, existând doar o parte a procesului-verbal al ședinței de judecată în cadrul căreia s-a efectuat audierea martorului în condiții speciale și anume doar declarațiile martorului, fără a fi prezentat instanței de judecată întreg procesul-verbal întocmit potrivit prevederilor art. 260-261, și care ar oferi posibilitate instanței de a verifica respectarea tuturor celorlalte exigențe prevăzute expres de art. 110 Cod de procedură penală.

La fel, lipsește vreo informație care ar confirma efectuarea înregistrării video în timpul audierii martorului în condiții speciale, totodată instanței nefiindu-i prezentate informații privitor la persoanele prezente la audiere, locul aflării înregistrării video și a procesului-verbal de audiere a martorului în condiții speciale.

Mai mult, conform art. 110 Cod de procedură penală, audierea matorului în condiții speciale urmează a fi admisă doar în cazul în care există motive temeinice de a considera că viața, libertatea și integritatea martorului ce urmează a face declarații în cadrul procesului penal, sunt în pericol. Este de menționat că pericolul dat nu a fost motivat prin careva probe sau alte circumstanțe evidente ale cauzei, care ar oferi instanței o certitudine privitor la necesitatea imperioasă de a audia martorul în condițiile speciale, limitând automat dreptul inculpatului la un proces contradictoriu și echitabil.

Deci, apărării nu i-a fost asigurat accesul de a pune și adresa întrebări martorului audiat în condiții speciale.

Organul de urmărire penală n-a dovedit prin nici o altă probă existența în acțiunile inculpatului a scopului de înstrăinare, or, scopul de înstrăinare, constituind elementul distinctiv și definitoriu întru delimitarea infracțiunilor reglementate de art. 217¹ Cod penal - circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare și art. 217 Cod penal - circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor fără scop de înstrăinare, întru respectarea exigențelor art. 6 CEDO. Astfel, scopul de înstrăinare urmează a fi dovedit prin probe pertinente și concludente, și nu urmează a fi presupus.

Fapta de distribuire a substanțelor narcotice, nu a fost argumentată prin niciun oarecare mijloc de probă, or prin distribuire urmează a fi înțeleasă activitatea ilegală de repartizare a substanțelor narcotice în mai multe locuri și la mai multe persoane, acesta urmând la rândul său să le înstrăineze efectiv. Asemenea acțiuni ale inculpatului nu au fost probate și nu au fost argumentate sub nicio formă de către acuzare, motiv din care urmează a fi exclus calificativul „distribuirea” din acțiunile inculpatului.

Învinuirea adusă inculpatului a fost dovedită parțial, fiind constatată în acțiunile lui doar fapta de preparare, prelucrare și păstrare a substanțelor narcotice, nefiind însă dovedit scopul de înstrăinare. Lipsa scopului de înstrăinare, denotă lipsa elementelor infracțiunii incriminate și anume: circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, adică, prepararea, prelucrarea, păstrarea și distribuirea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari, însă întregește în sine elementele infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică prepararea, prelucrarea și păstrarea substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari.

În conformitate cu prevederile art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu i se lezează dreptul la apărare.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică prepararea, prelucrarea și păstrarea substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina, a săvârșit o infracțiune gravă, anterior nu a fost condamnat, este caracterizat pozitiv, se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul de narcomanie opiacee, și urmează la moment tratamentul substitutiv cu metadonă, că este angajat în cadrul proiectului „Facilitarea reducerii riscurilor consumatorilor de droguri injectabile în Regiunea de Nord a RM pentru anul 2016”, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, în corespundere cu prevederile art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura r-nului Edineț, Nadejda Podgurschi, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 8 ani

închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții sau a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Apelantul a indicat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită integral prin probe administrate.

Astfel, prin depozițiile martorului audiat la judecătorul de instrucție în temeiul art. 110 Cod de procedură penală, datele veridice ale căruia se păstrează la judecătorul de instrucție, s-a stabilit că acesta îl cunoaște pe inculpat de foarte mult timp, în anii 2014 și 2015 a procurat de la acesta substanțe narcotice (marijuana). Prima dată, în anul 2014 martorul a procurat de la inculpat marijuana la preț de 150 lei. Substanțele narcotice i-au fost aduse martorului în centrul or. Edineț, în apropierea BC „Mobiasbanca”, fiind împachetate într-un pachet improvizat din hârtie. Peste 2-3 săptămâni, împreună cu inculpatul au mers la domiciliul acestuia unde l-a așteptat la colțul străzii. Peste aproximativ 5-10 minute, inculpatul i-a adus o cutie de la chibrite în care se afla marijuana și pentru care martorul i-a achitat inculpatului 200 lei.

În anul 2015, martorul în cauză s-a întâlnit a treia oară cu inculpatul, au mers la domiciliul ultimului. Achitându-i 70 - 80 lei, a procurat marijuana pe care inculpatul o păstra într-un pachet din polietilenă și pe care i-a împachetat-o acestuia într-o cutie de la chibrite. Totodată, acesta i-a interzis să povestească cuiva despre activitatea respectivă fiind amenințat cu răfuiala fizică și chiar cu moartea.

Fără însă a ține cont de aceste declarații și a le da o apreciere, instanța de judecată a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la baza sentințe fiind puse doar declarațiile inculpatului.

Totodată, inculpatul a recunoscut că substanțele narcotice depistate și ridicate de la domiciliul său îi aparțin, negând însă că avea scop de înstrăinare a acestora.

Declarațiile inculpatului urmau a fi apreciate critic, astfel încât în cadrul examinării cauzei penale a fost dovedit contrariul.

Instanța de fond nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, prin ce a încălcat prevederile art. 101 Cod procedură penală.

De asemenea, instanța a ignorat cantitatea substanțelor narcotice depistate și ridicate de la domiciliul inculpatului.

Mai mult, instanța de judecată, punând la baza sentinței doar declarațiile inculpatului, a ignorat depozițiile acestuia că, deși urmează tratament substitutiv cu metadină, continuă să păstreze la domiciliul său substanțele narcotice depistate și ridicate în urma percheziției din 29.07.2015, după cum urmează: paie de mac - 5395,78 gr. și marijuana - 0.91 gr.

Pe lângă faptul că instanța incorect a recalificat acțiunile inculpatului, i-a aplicat acestuia și o pedeapsă neechitabilă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Ciumac Ion a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități

legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 09 noiembrie 2016.

Instanța de apel a relevat că instanța de fond, întemeiat recalificând acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică fiind exclus indicele calificativ - cu scop de înstrăinare, nu a reținut în sarcina inculpatului fapta infracțională comisă de către acesta, descriind doar învinuirea ce i-a fost formulată inculpatului. Această lacună, strecurată în conținutul sentinței adoptate de către instanța de fond, urmează a fi corectată.

Astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Ciumac Ion a săvârșit fapta prejudiciabilă de preparare, prelucrare și păstrare a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari, depistată fapta prejudiciabilă fiind la 29 iulie 2015, în timpul petrecerii percheziției autorizate la domiciliul lui din str. N. Gribov 16, or. Edineț, fiind ridicate: două pachete improvizate din hârtie în care se afla masă vegetală uscată de culoare cafenie deschisă asemănătoare cu planta de mac; un pachet improvizat din hârtie în care se află semințe uscate de mac; un pachet improvizat din hârtie în care se află masă vegetală uscată de culoare cafenie închisă asemănătoare cu planta de cânepă; o porțiune dintr-o pastilă de origine necunoscută, de culoare albă; o cutie în care se află 8 seringi folosite cu volumul de 1 ml și o seringă folosită cu volumul de 2 ml; 3 sticle din masă plastică cu capacitatea de 1,5 litri în care se află un lichid de culoare închisă de origine necunoscută; o sticlă din masă plastică cu capacitatea de 2 litri în care se află un lichid de culoare închisă de origine necunoscută; o sticlă din masă plastică cu capacitatea de 1 litru în care se află un lichid de culoare închisă de origine necunoscută; o sticlă din masă plastică cu capacitatea de 1 litru în care se află o masă vegetală de culoare cafeniu-deschisă, asemănătoare cu planta de mac mărunțită aflându-se într-un lichid de origine necunoscută; 13 pachete din polietilenă în care se află masă vegetală mărunțită și uscată de culoare cafeniu-deschisă, asemănătoare cu planta de mac; un pachet din polietilenă în care se află mai multe frotiuri din tifon folosite, cu un miros specific; un pachet din polietilenă în care se află trei bucăți din materie de diferite culori cu un miros specific; trei farfurii de diferite dimensiuni interiorul cărora este de culoare închisă, cu un miros specific și 104 plante uscate cu rădăcină, tulpină și frunze asemănătoare cu planta de mac, care ulterior au fost împachetate și sigilate cu ștampila IP Edineț.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 7396 din 07.09.2015, masele vegetale din pachetele nr. 5-7, nr. 9, nr. 12-13, nr. 18-28 (obiectele examinării nr. 8 - nr. 10, 12, 14, 15, 36-46), prezentate la examinare, care au fost ridicate la data de 29.07.2015 în timpul percheziției efectuate gospodăriei cet. Ciumac Ion, reprezintă, paie de mac, care conțin alcaloizi activi ai opiului (morfină, codeină), care se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea substanței narcotice - paiului de mac alcătuiește 5395,78 gr. (612 gr. + 196 gr. + 278 gr. + 134 gr. + 3.81 gr. + 3.97 gr. + 385 gr. + 394 gr. + 403 gr. + 556 gr. + 792 gr. + 48 gr. + 94 gr. + 319 gr. + 427 gr. + 424 gr. + 326 gr.). Plantele prezentate la examinare, în număr de 104 din pachetul nr. 29 (obiectul examinării nr. 47), ridicate din același loc reprezintă planta de mac care conține alcaloizi activi ai

opiului (morfină, codeină) și care se atribuie la substanțe narcotice. Masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, din pachetul nr. 11 (obiectul examinării nr. 13), depistată și ridicată în aceleași circumstanțe și prezentată la examinare, este marijuana, care face parte din categoria substanțelor narcotice, cantitatea de substanță narcotică (marijuana uscată) constituie 0,91 gr.. Semințele prezentate în pachetul nr. 10, reprezintă semințe coapte de plante de mac, care nu conțin componenți narcotici, de aceea nu se atribuie la substanțe narcotice. În pachetul nr. 15 extractele fragmentelor de tifon și pachetul nr. 17 stofa - obiectele examinării nr. 24-33, nr. 34-35, au fost depistate urme de alcaloizi. În lichidele din pachetele nr. 1-4, nr. 8, nr. 14, obiectelor examinării nr. 1-7, 11, 16-23, nu au fost depistate substanțe narcotice.

Instanța de apel a statuat că prima instanță, a respectat prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, just a apreciat probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind toate aspectele de fapt și de drept, astfel a concluzionat corect în privința vinovăției inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Instanța de fond corect a constatat că învinuirea adusă inculpatului a fost dovedită parțial, fiind constatată în acțiunile ultimului doar fapta de preparare, prelucrare și păstrare a substanțelor narcotice, nefiind însă dovedit scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice.

Înstrăinarea ilegală de plante ce conțin substanțe narcotice ori de substanțe narcotice, reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc).

Intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc.

Înstrăinarea ilegală de substanțe narcotice se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană.

Scopul de înstrăinare este un element obligatoriu și necesar al infracțiunii date, care urma a fi dovedit cu certitudine.

Acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma scopul inculpatului de a înstrăina substanțele narcotice, ce au fost depistate în cadrul percheziției la domiciliul tatălui său.

Versiunea că substanțele narcotice depistate, inculpatul le păstra cu scopul de a le înstrăina, nu este confirmată obiectiv prin alte probe, ce s-ar regăsi în cauza penală. Inculpatul neagă că a avut scopul de înstrăinare a acestor substanțe narcotice. Acesta pe tot parcursul urmăririi penale a declarat că a păstrat substanțele narcotice pentru sine și nu avea scop de a le înstrăina. Alte probe în acest sens de către acuzare n-au fost prezentate.

Un argument în partea lipsei scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice poate servi și faptul că inculpatul este consumator al substanțelor narcotice. Inculpatul a recunoscut că este consumator de droguri în cantități mari, de mai

mult de 10 ani și este dependent de droguri, stă la evidența medicului narcolog ca consumator de droguri, iar la moment trece un tratament împotriva consumului de droguri.

Doar cantitatea în proporții deosebit de mari a substanțelor narcotice depistate la inculpat în cadrul percheziției, nu confirmă prin sine scopul acestuia de a o înstrăina, în cazul în care el este consumator a substanțelor narcotice, iar alte probe ce ar confirma scopul de înstrăinare instanței nu i-au fost prezentate.

Totodată, instanța de fond întemeiat a reținut că nu pot fi puse la baza sentinței unica probă, adică declarațiile martorului audiat în condiții speciale, în ordinea art. 110 Cod de procedură penală, fără ca acestea să fie confirmate prin alte probe.

Potrivit art. 110 alin. (7), (8) Cod de procedură penală, declarațiile martorului, audiat în condițiile prezentului articol, se înregistrează prin mijloace tehnice video și se consemnează integral în procesul-verbal întocmit în conformitate cu prevederile art. 260 și 261. Casetele video pe care a fost înregistrată declarația martorului, sigilate cu sigiliul instanței, se păstrează în original la instanță împreună cu copia procesului-verbal al declarației. Declarațiile martorului, audiat în condițiile prezentului articol, pot fi utilizate ca mijloc de probă numai în măsura în care ele sunt confirmate de alte probe.

Acuzarea s-a bazat exclusiv pe declarațiile martorului audiat în condițiile art. 110 Cod de procedură penală, probă care, potrivit jurisprudenței CEDO, este insuficientă pentru a susține o învinuire adusă persoanei în comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, nefiind prezentată instanței în cumul cu alte probe care ar demonstra indubitabil scopul de înstrăinare, și subsecvent ar confirma motivul infracțiunii (care în ipoteza infracțiunii incriminate inculpatului îl poate constitui doar interesul material) - care constituie componente indispensabile infracțiunii incriminate ultimului.

Totodată, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că proba cu martorul audiat în condițiile prevăzute de art. 110 Cod de procedură penală, fiind o probă obținută cu încălcarea prevederilor procesual penale, urmează a fi considerată inadmisibilă.

Cu referire la martorii anonimi audiați în cadrul procesului penal, Curtea Europeană a reiterat în cauza *Pesukic vs Elveția* (*hotărârea din 06.12.2012*) că excepție de la prevederile art. 6 parag. 3 lit. „d” al Convenției Europene, este - dreptul acuzatului de a dispune de oportunitate adecvată și concretă de a audia martorii care susțin declarații împotriva sa și de a le oferi întrebări, și care trebuie analizată prin prisma a două condiții cumulative: dacă există un motiv plauzibil și rezonabil care justifică absența sa și dacă mărturiile depuse de persoana absentă, care pretinde să-și păstreze anonimul, care nu a fost audiată de acuzat, au avut rol decisiv în condamnarea lui, declarațiile martorului audiat în condițiile menționate, urmând a fi susținute de comun cu alte probe ale acuzării.

Instanța de fond just a reținut că organul de urmărire penală n-a probat prin nici o altă probă existența în acțiunile inculpatului a scopului de înstrăinare, or,

scopul de înstrăinare, constituind elementul distinctiv și definitoriu întru delimitarea infracțiunilor reglementate de art. 217¹ și 217 Cod penal.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Totodată, sentința este neîntemeiată și în latura aplicării pedepsei, deoarece instanța de fond n-a dat destulă eficiență prevederilor art. 90 Cod penal și nefondat a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, după cum prevede art. 90 Cod penal, poate fi aplicată în cazul în care nu este rațional ca persoana să execute pedeapsa cu închisoarea. Instanța de judecată urmează să-și argumenteze soluția, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cerințe, ce nu au fost respectate de instanța de fond. Prin urmare, prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului, inclusiv de starea de fapt și de drept, stabilită în cadrul judecării cauzei.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii comise de inculpat. Astfel, instanța n-a ținut cont de cantitatea enormă a substanțelor narcotice depistate la domiciliul inculpatului, ultimul păstrând la domiciliu substanțe narcotice de diferite feluri în proporții deosebit de mari.

Din aceste motive, corijarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate, cu executarea reală a pedepsei cu închisoare, care va corecta vinovatul și va asigura scopul pedepsei. Această concluzie este dictată și de pericolul social al faptei comise, de circumstanțele cauzei și persoana inculpatului. Aplicând prevederile art. 90 Cod penal, instanța de fond nu a ținut cont că inculpatul este consumator de droguri timp de mai mult de 10 ani. Inculpatul a declarat că la moment urmează tratament benevol contra afecțiunii de narcomanie, însă cantitatea excesivă de substanțe narcotice depistată la acesta, pe care le păstra pentru consumul personal, denotă că inculpatul poate fi corijat doar prin izolarea de societate. Nu poate fi considerată pedeapsa cu închisoarea, ca fiind pedeapsă ce cauzează suferințe, după cum a indicat instanța de fond, or, însăși instanța a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare.

În așa mod, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal. Pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Inculpatul urmează să execute real pedeapsa cu închisoarea, pentru a asigura corectarea și reeducarea inculpatului și pentru a preveni săvârșirea de noi

infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane. Suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea nu va asigura atingerea scopului pedepsei și nu va duce la corijarea inculpatului.

Prin urmare, pedeapsa cu închisoare este una echitabilă faptei comise și circumstanțelor cauzei, care își va atinge scopul și va duce la corijarea și reeducarea inculpatului.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanțele de judecată au ignorat totalmente declarațiile date de martor în cadrul audierii în condițiile speciale conform art. 110 Cod de procedură penală.

Astfel, prin depozițiile martorului audiat la judecătorul de instrucție în temeiul art. 110 Cod de procedură penală, datele veridice ale căruia se păstrează la judecătorul de instrucție, s-a stabilit că martorul s-a întâlnit cu inculpatul în anul 2014 și 2015, când a procurat de la acesta substanțe narcotice (marijuana). Prima dată, în anul 2014, a procurat de la inculpat marijuana la preț de 150 lei. Substanțele narcotice și anume marijuana i-a fost adusă martorului în centrul or. Edineț, în apropierea BC „Mobiasbanca”, fiind împachetată într-un pachet improvizat din hârtie. Peste 2-3 săptămâni, împreună cu inculpatul au mers la domiciliul acestuia, unde l-a așteptat la colțul străzii. Peste aproximativ 5-10 minute, inculpatul i-a adus o cutie de la chibrite în care se afla marijuana, pentru care i-a achitat 200 lei. În anul 2015, împreună cu inculpatul a mers la domiciliul ultimului și, achitându-i aproximativ 70-80 lei, a procurat marijuana pe care inculpatul o păstra într-un pachet din polietilenă și pe care i-a împachetat-o într-o cutie de la chibrite.

Fără, însă, a ține cont de aceste declarații și a le da o apreciere, instanțele de judecată au calificat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la baza hotărârii fiind puse doar declarațiile inculpatului, care urmau să fie apreciate critic, ca o încercare a ultimului de a se eschiva de pedeapsă.

Instanțele de judecată, în mod eronat, au neglijat valoarea probantă a tuturor probelor administrate, fiind totodată induse în eroare de poziția apărării.

Probele acușării dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Practica CEDO nu are relevanță cu cazul dat.

Instanțele nu au clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, recalificând nefondat acțiunile inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Dmitrii Gubceac, în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că inculpatul regretă și se căiește sincer de întrebuițarea substanțelor narcotice, aflându-se la evidența medicului, dorește să se vindece de acest viciu.

Instanța de apel a nu a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 76, 77 Cod penal. Indicând că instanța de fond nu a dat destulă eficiență prevederilor art. 90 Cod penal, a invocat unicul argument - cantitatea substanțelor narcotice, fără a ține cont de declarațiile inculpatului că aceste substanțe sunt acumulate într-o perioadă de mai mulți ani.

La caz, sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal, fiind prezente asemenea circumstanțe ca recunoașterea vinei de către inculpat, căința sinceră, caracterizarea pozitivă, lipsa antecedentelor penale, ultimul este angajat în câmpul muncii. Astfel, instanța de apel a aplicat o pedeapsă contrar prevederilor legale, or datorită prezenței circumstanțelor atenuante, inculpatului era oportună stabilirea pedepsei minime sub formă de închisoare sau cum a stabilit instanța de fond, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul procurorului este fondat în drept și pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar recursul avocatului este bazat inclusiv pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel în cazul în care apărarea nici nu a declarat apel (*pct. 3. din decizie*), că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că

instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens, și indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Rezultă, că recursurile ordinare nu îndeplinesc cerințele legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale procurorului și avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia inculpatul nu a folosit calea apelului. În recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele de drept specificate în recursul ordinar, adică cele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu au fost invocate de apărare și în apel, nefiind în genere utilizată de inculpat această cale de atac (*pct. 3., 5.1 din decizie*).

Prin urmare, recursul ordinar al apărării în acest sens nu are niciun suport legal.

În al treilea rând, potrivit art. art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. - 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, procesul-verbal de percheziție, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7396 din 07.09.2015, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța indicând clar și argumentat motivele pentru care a respins probele acuzării, probele administrate pe caz demonstrând vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal (*pct. 4. din decizie*).

Este de reținut că, potrivit art. 110 alin. (1), (2), (4) – (8) Cod de procedură penală, dacă există motive temeinice de a considera că viața, integritatea corporală sau libertatea martorului ori a unei rude apropiate a lui sunt în pericol în legătură cu declarațiile pe care acesta le face într-o cauză penală privind o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă și dacă există mijloacele tehnice respective, judecătorul de instrucție poate admite ca martorul respectiv să fie audiat fără a fi prezent fizic la locul unde se află organul de urmărire penală, prin intermediul mijloacelor tehnice prevăzute în prezentul articol. Audierea martorului se face în baza unei încheieri motivate a judecătorului de instrucție la cererea motivată a procurorului. La locul unde se află martorul care face declarații în condițiile menționate în prezentul articol, acesta va fi asistat de judecătorul de instrucție respectiv. Martorul poate fi audiat prin intermediul unei teleconferințe cu circuit închis, cu imaginea și vocea distorsionate astfel încât să nu poată fi recunoscut. Învinuitului, inculpatului și apărătorului acestuia, i se asigură posibilitatea de a adresa întrebări martorului audiat. Declarațiile martorului se înregistrează prin mijloace tehnice video și se consemnează integral în procesul-verbal întocmit în conformitate cu prevederile art. 260 și 261. Casetele video pe care a fost înregistrată declarația martorului, sigilate cu sigiliul instanței, se păstrează în original la instanță împreună cu copia procesului-verbal al declarației. Declarațiile martorului, audiat în condițiile prezentului articol, pot fi utilizate ca mijloc de probă numai în măsura în care ele sunt confirmate de alte probe.

Conform art. 94 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, nu pot fi puse la baza sentinței datele care au fost obținute prin încălcarea dreptului la apărare al bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că martorul a fost audiat în conformitate cu art. 110.

Conform art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, martorul a fost audiat în condițiile art. 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Sub acest aspect, se atestă că instanța de apel corect și întemeiat a respins proba acuzării - depozițiile martorului audiat de judecătorul de instrucție în temeiul art. 110 Cod de procedură penală. Or, pe lângă faptul că acestea nu sunt confirmate de alte probe, procedura prevăzută în această normă de drept nu a fost respectată totalmente, inclusiv lipsește cererea procurorului și încheierea judecătorului de instrucție motivate în raport cu condițiile legale de admitere ca martorul respectiv să fie audiat fără a fi prezent, procesul-verbal întocmit în conformitate cu prevederile art. 260 și 261 Cod de procedură penală, cât și casetele video pe care a fost înregistrată declarația martorului. Totodată, apărătorului și inculpatului, nu li s-a asigurat posibilitatea de a adresa întrebări martorului audiat, în vederea exercitării dreptului la apărare a ultimului.

Mai mult, procurorul în recursul declarat nu critică în niciun fel concluziile instanței de apel în latura dată, conținute în descriptivul deciziei atacate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul acuzării în vederea justificării lui.

La stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia (*pct. 4., 5. din decizie*).

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a conchis că în cazul în care inculpatul, a comis o infracțiune gravă, privind prepararea, prelucrarea și păstrarea substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, dar în proporții deosebit de mari, infracțiune pentru care legea prevede închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului, în baza art. 90 Cod penal, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. - 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun părțile este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, și de avocatul Dmitrii Gubceac, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, în privința inculpatului Ciumac Ion Xxx, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco